

театъръ съ цѣлото си семейство и прекарва тамъ отъ сутринъта до късна вечеръ. И както навсѣкжде въ Япония, женитѣ носятъ и тукъ пеленачетата на гърба си.

За развлѣчение въ Япония служатъ и честитѣ празници. Тогава улицитѣ се окичватъ съ цвѣтя и разноцвѣтни книжни фенери. Повечето отъ празниците се уреждатъ въ честъ на цвѣтята и на цвѣналитѣ дървета.

Особени мѣста за развлѣчение сж така нареченитѣ чайни. Тѣ се срѣщатъ изъ всички градове и села на

На чай.

страната, както у насъ — кафенетата. На меки рогозки, въ животински пози и въ красиви облѣкла седятъ млади девойки, наречени „гейши“, които пѣятъ и свирятъ. Да послуша тѣхното пѣние и свирене, японецътъ дава мило и драго.

Пиенето на чай въ всѣко време е нѣщо обикновено. Князе, селяни и просяци не могатъ да живѣятъ безъ него.

Японцитѣ спазватъ особени правила, когато пиятъ чай въ обществото. Който познава всички правила, добива право да се нарича „чаенъ майсторъ“.

*

Японскитѣ къщи сж повече дървени, едноетажни сгради, безъ зимници, безъ комини и прозорци, и безъ външна ограда. Вътрешността на жилището е раздвоена чрезъ подвижни картонени стени, облѣпени